

## Després de la pluja

Després de la pluja

### ESCENA 11

SECRETÀRIA MORENA: Estava pensant en tu. Acaben de dir-me la notícia. Jo en el teu cas estaria... És tan fort. És la primera vegada que passa una cosa d'aquestes des de... Bé, ja fa més de sis mesos que treballo en aquest lloc i no havia vist mai que una... Felicitats, de veritat, no sé què dir-te, la veritat, és la notícia del dia, la notícia del mes, *ets* la notícia de l'any, no sé què vols que et digui, estava somiant amb tu i tot! Ara, que tothom sabia que tu... vull dir que tots els de la nostra secció sabíem perfectament que tu... eres diferent, ets diferent. Ets... Segur que els de dalt de tot ho tenien planejat des del primer moment. Un salt així no s'improvisa en un dia. Segur que ha estat cosa del director general, és molt amic del teu jefe, el Relacions Públiques, més ben dit, et teu... *exjefe*, he he he... Oh, perdona'm... perdoni'm, l'estic tutejant!

SECRETÀRIA CASTANYA: I què?

SECRETÀRIA MORENA: No he de tutejar-la.

SECRETÀRIA CASTANYA: Per què?

SECRETÀRIA MORENA: Ara tot canviarà.

SECRETÀRIA CASTANYA: No ho sé.

SECRETÀRIA MORENA: Ara tens poder.

SECRETÀRIA CASTANYA: Abans també en tenia. Sense cap càrrec. El poder no és una qüestió de càrrecs, no és una qüestió de posicions, ni de valors, ni d'escalas, ni d'escalas de valors. El poder real és en els ulls i en les paraules, el poder és en el gest i en el silenci, no es troba en un despatx ni en un paper ni en un vestit ni en els diners ni en res que es pugui mesurar. El poder no és mesurable. I els ulls no poden mentir, no saben dissimular; les paraules enganyoses acaben traint qui les pronuncia; els gestos esquerps, incontrolats, histèrics, els tics, la crispació dels músculs, la tibantor dels cossos, els falsos moviments, el malestar dintre la pròpia pell i la incomoditat del silenci després d'una disputa són les misèries dels falsos poderosos. La mirada neta, la paraula lliure, el gest tranquil, el silenci pacient: aquest és el meu poder i fa molt temps que el tinc.

SECRETÀRIA MORENA: Em fas por.

SECRETÀRIA CASTANYA: No és veritat. Tu t'assembles a mi.

SECRETÀRIA MORENA: Ja m'agradaria.

SECRETÀRIA CASTANYA: Sí.

SECRETÀRIA MORENA: Jo sóc dèbil.

SECRETÀRIA CASTANYA: Jo també.

SECRETÀRIA MORENA: Jo sóc dèbil i t'envejo, si sabessis què he somiat.

SECRETÀRIA CASTANYA: Un dia tindrà fills i t'envejaré jo a tu.

SECRETÀRIA MORENA: Què?

SECRETÀRIA CASTANYA: No puc ser mare, sóc estèril.

SECRETÀRIA MORENA: Oh.